

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 53 (2)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Oktobra 1931.

PATENTNI SPIS BR. 8369

Société „Prosol“, Paris, Francuska.

Postupak i uređaji za konzervisanje životinja za klanje i drugih pomoću injekcija podesnog rastvora.

Prijava od 20. augusta 1930.

Važi od 1. januara 1931.

Traženo pravo prvenstva od 26. augusta 1929. (Francuska).

Predmet ovog pronalaska jeste poboljšani postupak za konzervisanje životinja za klanje i drugih, pomoću injekcije podesnog rastvora, koji je namenjen tome, da zameni krv u krvnim sudovima životinje koja je zaklana.

Postupak, koji čini predmet ovog pronalaska odlikuje se time, što se vrši skoro jednovremeno injekcija rastvora za konzervisanje i ekstrakovanje krvi, koja sadrži u telu životinje, budući da se ovo ekstrakovanje vrši prvenstveno pomoću uređaja za aspiraciju kao cev, koja se uvodi u desnu srčanu šupljinu zaklane životinje.

U postupcima za konzervisanje, koji su do danas poznati, evakuisanje krvi ubijene životinje probadanjem desne srčane šupljine iz koje je krv isticala pod pritiskom rastvora za konzervisanje, koji je uštrcavan u levu srčanu šupljinu.

Iskustvo je pokazalo da ovaj način postupanja sadrži izvestan broj nezgoda:

1. Ističena krv je delimično zagađivana.
2. Dešavalo se često da krv, koja se zadržala u malim krvnim sudovima u njima koaguliše i tako sprečava prolaz rastvora za konzervisanje, što je imalo za dejstvo da izvesni delovi životinje nisu mogli biti konzervisani.

3. U vreme uvećanja pritiska uštrcanog rastvora, otpor, koji je krv davala prodiranju pomenutog rastvora, izazivao je prskanje malih krvnih sudova.

Zahvaljujući upotrebi po ovom postupku, uređaja za aspiraciju, koji se uvodi u desnu srčanu šupljinu ubijene životinje, izbegavaju se sve nezgode, koje su se javljale kod ranijih postupaka. U vreme slavljanja u dejstvo pomenutog postupka, isticanje krvi iz životinje se vrši brže i bez koagulisanja; osim toga krvni sudovi životinje se prazne potpuno od svoje sadržine i rastvor za konzervisanje prodire čak i u najmanje sudove, tako da dopušta postizanje konzervisannja celokupne životinjske mase. Rad uštrcavanja tečnosti za konzervisanje u telo životinje postaje takođe brži. Najzad dobija se mnogo veća količina krvi.

Postupak po pronalasku se izvodi na sledeći način:

Najpre se uvodi uređaj za aspiraciju ili cev za isticanje krvi, u desnu srčanu šupljinu; zatim se raseče leva srčana šupljina da bi se u nju uvela druga cev, pomoću koje se uštrcava rastvor za konzervisanje. Pod ovim uslovima postiže se, da se svede otpor od strane krvi prema prolasku rastvora za konzervisanje, i količina prikupljene krvi u čistom stanju uvećana je u znatnim razmerama.

Pronalasku je takođe predmet posebno uređenje cevi, koja se upotrebljuje za uštrcavanje rastvora za konzervisanje. Pomenuta cev se bitno odlikuje time, što je kraj cevi, koja je namenjena da se uvede u a-

ortu živolinje, koničnog vrha, koji je snabdeven jednim delom iz kaučuka (ma kakvog podesnog oblika, a prvenstveno svernog oblika) i čiji se prečnik može menjati po volji tako, da dopusti da se cev lako pričvrsti u aorti ma kakav bio presek aorte. Tako se izbegava s jedne strane eventualna povreda srca i s druge strane gubitci rastvora za konzervisanje.

U starim postupcima za konzervisanje bili su prinuđeni, da se služe rezervnim cevima raznih veličina, budući da spoljni diameter cevi treba da odgovara unutrašnjem prečniku aorte postupane živolinje. U svakom posebnom slučaju bilo je potrebno da se odabira podesna cev, što je znatno komplikovalo rad, jer je životinjska krv u međuvremenu isticala iz probušenog srca; ako je prečnik cevi bio suviše veliki trebalo je učiniti napor da se uvede u aortu, što je uvek moglo dovesti do povrede srca; ako je naprotiv, cev bila manja od aorte, bilo je potrebno da se aorta steže uz cev prstom, da ne bi istekla tečnost za konzervisanje i da cev ne bi izmakla iz aorte.

Poboljšana cev, koja čini predmet ovog pronalaska je od važnosti u tome smislu, što izbegava sistem cevi koje se mogu zamenjivati. Ona isto tako dopušta da se ubrza rad uštrcavanja, pošto otklanja potrebu da se odabira cev za svaki posebni slučaj.

Druga odluka cevi, koja čini predmet ovog pronalaska sasijoi se u činjenici da dopušta regulisanje mlaza konstruisanog rastvora tako, da se pomenutim rastvorom zasićuju razni životinjski delovi.

Na priloženom nacrtu je radi primera predstavljen jedan oblik izvođenja pronalaska.

Kao što se iz slike vidi, cev za injekciju rastvora za konzervisanje sastoji se iz dveju metalnih cevi 1 i 2 koje u vidu teleskopa ulaze jedna u drugu, budući da je unutrašnja cev 1 po dužini veća od cevi 2.

Na prednji kraj unutrašnje cevi 1 koja je izložena navrće se konični vrh 3, dok je zadnji kraj, koji je isto tako izlozan, snabdeven sa cevi 4 za spajanje, na koju se namešta cev za dovod rastvora za konzervisanje. U blizini pomenute cevi 4 raspoređena je sleeve 5, kojoj je cilj da reguliše mlaz rastvora za konzervisanje. Na izvesnom odstojanju od ove slavine unutrašnja cev 1 nosi zavojice na koje se navrće matrica 6, čiji se prednji kraj priljubljuje uz zadnji kraj spoljne cevi 2. Ova matrica je učinjena sastavnim delom pomenute cevi posredstvom zapirača 7 koji je elastično izveden i čiji je jedan kraj pričvršćen za pomenutu matricu pomoću zavrtnja

8; drugi kraj pomenutog zapirača zahvata u zarez 9 zadebljanja 10, koje je predviđeno na zadnjem kraju spoljne cevi 2. Potiskivač 11, koji je snabdeven sa dugmeom 12, dopušta da se matrica rastavi od cevi 2.

Spoljna cev 2 nosi na svom prednjem kraju zadebljanje 12, čije konture primetno odgovaraju konturama zadnjeg kraja vrha 3. Deo iz kaučuka 14, ma kakvog podesnog oblika, cilindričnog svernog itd. umetnut je između zadebljanja 13 i pomenutog koničnog vrha. Prstenasti spojnik 15, iz melala, može eventualno biti umetnut između dela 14 iz kaučuka i zadebljanja 13.

Zahvaljujući načinu izvođenja cevi, koja je sad opisana postaje moguće da se podesnim doterivanjem matrice 6 poveća prečnik dela iz kaučuka, koji je umetnut između koničnog vrha i zadebljanja 13 spoljne cevi 2. Stvarno, dajući obrtno kretanje matrici u smeru strele unutrašnja cev se pomera u desno, što ima za posledicu da smanji dužinu dela iz kaučuka i da uveća spoljni prečnik prema zahtevu unutrašnjeg preseka aorte. Deo iz kaučuka koji je tako tesno pripijen uz zidove aorte ne dopušta rastvoru da iscure. Osim toga zahvaljujući primeni slavine 5, može se regulisati mlaz uvedenog rastvora u životinjsko telo.

Iskustvo je, u stvari, pokazalo, da je, pomoću podesnog regulisanja mlaza rastvora za konzervisanje, moguće:

1. da se jednoliko zasite i prednji i zadnji delovi živolinje;
2. da se zasite samo zadnji delovi;
3. da se zasiti prednji deo više od zadnjeg dela ili obratno.

Trajanje procesa jeste dva do tri minuta.

Moguće je, ne prekidajući rad uštrcavanja i ne vadeći cev iz aorte, da se pristupi jednovremenom uvođenju aromatičnih proizvoda. Dovoljno je za ovo, da se spoji zadnji kraj cevi 1 sa drugom dovodnom cevi ovih produkata.

Način rada je sledeći:

Čim se životinja ubije pristupi se otvaranju grudnog koša tako, da se može, ne dirajući u krvne sudove, pristupiti slobodno srca. Pomoću zaseka izvedenog u levoj srčanoj šupljini uvodi se u šupljinu cev sa koničnim vrhom o kome je bilo reči i pomoću podesnog obrtanja matrice 6 pritvrđuje se cev na ulaz u aortu. Postupno se otvara slavina 5 radi uštrcavanja rastvora u životinjsko telo. Tako uštrcani rastvor u krvne sudove izgoni iz njih krv i, u toku svoga cirkulisanja kroz pomenute sudove, ovaj rastvor natapa tkivo obezbeđujući mu konzervisanje.

Da bi se obezbedilo evakuisanje krvi kroz desnu srčanu šupljinu slusi se, po pronalasku, sa cevi koja je slična sa opisanim, ali čiji je prečnik manji (4—5 mm). Ova se cev nosi isto tako konični vrh, čiji je kraj prvenstveno zasečen koso da bi omogućio bušenje srčanog zida, pri uvođenju cevi. Ova cev može biti snabdevena staklom koje dopušta kontrolisanje prolaza tečnosti; ona nema slavinu za regulisanje evakuisanog mlaza krvi.

Grudni koš se otvara pomoću makaza poznatog tipa. Kad je prodiranje tečnosti završeno zatvara se otvor u oblasti grudnog koša pomoću štipaljki, da bi se izbeglo prljanje mesa, u vreme rastavljanja od kože i za vreme čišćenja.

Rastvor za konzervisanje sadrži morske soli, šalitre, šećera itd. K tome se mogu, po volji, dodati razni aromatični produkti.

Patentni zahtevi:

1. Poboljšani postupak za konzervisanje životinja za klanje i drugih, pomoću injekcije podesnog rastvora naznačen time, što se vrši uštrcavanje podesnog rastvora, koji treba da zameni krv u krvnim sudovima

ubijene životinje, budući da se uštrcavanje rastvora za konzervisanje i ekstrahovanje krvi, koja se sadrži u telu životinje, vrše skoro istovremeno.

2. Postupak po zahtevu 1, naznačen time, što se radi ekstrahovanja krvi upotrebljuje uređaj za aspiraciju, u vidu cevi, koja se uvodi u desnu srčanu šupljinu ubijene životinje.

3. Naročiti uređaj cevi za izvođenje postupka po zahtevu 1, koja se upotrebljuje za uštrcavanje rastvora za konzervisanje naznačen time, što cev na svome kraju, koji je namenjen za uvođenje u aortu životinje, ima konični vrh, koji je snabdeven sa delom iz kaučuka (ma kakvog podesnog oblika i prvenstveno svernog oblika) čiji se prečnik može po volji doterivati tako, da se omogućuje lako pritvrđivanje cevi u aortu ma kakav bio njen presek, budući da se na taj način izbegava eventualno oštećenje srca kao i gubitci rastvora za konzervisanje.

4. Uređaj cevi za izvođenje postupka po zahtevu 2 naznačen time, što je konični vrh cevi koso zasečen radi lakšeg prodiranja cevi u srčanu šupljinu.

